

«Ζούμε σε ένα σύμπαν που είναι ένα γιγάντιο ολόγραμμα» υποστηρίζει Έλληνας επιστήμονας

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Image not found or type unknown

Τις πρώτες απτές

ενδείξεις από παρατηρήσεις ότι το σύμπαν μας δεν αποτελεί παρά ένα γιγάντιο και πολύπλοκο ολόγραμμα, μέσα στο οποίο όλοι ζούμε, πιστεύουν ότι ανακάλυψαν οι επιστήμονες, με επικεφαλής τον ελληνικής καταγωγής Κώστα Σκενδέρη, καθηγητή Μαθηματικών Επιστημών του βρετανικού Πανεπιστημίου του Σαουθάμπτον.

Η θεωρία αυτή έχει υποστηριχθεί εδώ και χρόνια, αλλά έως τώρα δεν υπήρχαν δεδομένα για να την υποστηρίξουν. Τώρα, οι φυσικοί και αστροφυσικοί από τη Βρετανία, την Ιταλία και τον Καναδά, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό φυσικής "Physical Review Letters", ισχυρίζονται ότι ανακάλυψαν ανωμαλίες στην κοσμική μικροκυματική ακτινοβολία υποβάθρου (η οποία εμφανίσθηκε 375.000 χρόνια μετά το «Μπιγκ Μπανγκ»), οι οποίες παραπέμπουν σε μια ολογραφική εξήγηση του σύμπαντος.

Μάλιστα, οι επιστήμονες υποστηρίζουν ότι οι ενδείξεις περί σύμπαντος-ολογράμματος στις παρατηρήσεις της μικροκυματικής ακτινοβολίας υποβάθρου από τον ευρωπαϊκό δορυφόρο «Πλανκ» είναι τόσες, όσες και εκείνες που στηρίζουν την παραδοσιακή εξήγηση για το σύμπαν, με βάση τη θεωρία του «κοσμικού

πληθωρισμού».

Η ιδέα του ολογραφικού σύμπαντος πρωτοεμφανίσθηκε στη δεκαετία του '90 και, σε γενικές γραμμές, υποστηρίζει ότι όλη η πληροφορία που συνιστά την τρισδιάστατη πραγματικότητα της ζωής μας (συν τον χρόνο), εμπεριέχεται σε μια δισδιάστατη επιφάνεια στα σύνορα της πρώτης.

Όπως λέει ο Κενδέρης, βασικός υπέρμαχος διεθνώς της εν λόγω θεωρίας, «φανταστείτε ότι οτιδήποτε βλέπετε, νιώθετε και ακούτε σε τρεις διαστάσεις, καθώς και η αντίληψη του χρόνου, στην πραγματικότητα πηγάζει από ένα επίπεδο πεδίο δύο διαστάσεων. Η ιδέα είναι παρόμοια με εκείνη των συνηθισμένων ολογραμμάτων, στα οποία μια τρισδιάστατη εικόνα κωδικοποιείται σε μια δισδιάστατη επιφάνεια, όπως σε ένα ολόγραμμα πάνω σε μια πιστωτική κάρτα. Όμως, εν προκειμένω, όλο το σύμπαν είναι έτσι κωδικοποιημένο!».

Ένα σχετικό παράδειγμα αφορά το σινεμά, όταν κανείς βλέπει μια ταινία σε 3D. Οι εικόνες φαίνεται να έχουν ύψος, πλάτος και βάθος, αλλά όλες προέρχονται από μια οθόνη δύο διαστάσεων. Στο σύμπαν-ολόγραμμα μπορούμε επιπλέον να αγγίξουμε τα αντικείμενα και έτσι η «προβολή» τους φαίνεται «πραγματική» από τη δική μας οπτική γωνία.

«Η ολογραφία συνιστά ένα τεράστιο άλμα προόδου στον τρόπο που σκεπτόμαστε για τη δομή και τη δημιουργία του σύμπαντος», τονίζει ο Σκενδέρης και ελπίζει ότι η ολογραφική θεωρία μπορεί να συμφιλιώσει σε ένα ενοποιημένο κοσμολογικό μοντέλο τις έως σήμερα «εχθρικές» θεωρίες της γενικής σχετικότητας του Αϊνστάιν και τις κβαντικές.

«Η έρευνά μας μάς πάει ένα βήμα ακόμη προς αυτή την κατεύθυνση», όπως λέει και αισιοδοξεί ότι η νέα μελέτη ανοίγει το δρόμο για την περαιτέρω κατανόηση του αρχέγονου σύμπαντος και του πώς αναδύθηκαν ο χώρος και ο χρόνος.

Πηγή: ikypros.com